

KINH ĐẠI HỘI

Tôi nghe như vậy:

Một thời Phật tại nước Thích-kiền-sâu, trong rừng Ca-duy, cùng với chúng Đại Tỳ-kheo năm trăm 500 người, thầy đều là A-la-hán. Lại có mười phương các Trời thần diệu cũng đến tập hội, kính lễ Như Lai và Tỳ-kheo Tăng.

Lúc bấy giờ, bốn vị Tịnh cư thiên đang ở trên cõi trời ấy, mỗi người, tự nghĩ rằng: "Nay Thế Tôn đang ở tại Thích-kiền-sâu trong rừng Ca-duy cùng chúng Đại Tỳ-kheo năm trăm người 500, thầy đều đã chứng đắc A-la-hán. Lại có mười phương các trời thần diệu cũng đến tập hội, kính lễ Như Lai và Tỳ-kheo Tăng. Nay chúng ta cũng nên đi đến chỗ Thế Tôn, mỗi người sẽ xưng tán Như Lai bằng bài kệ của mình."

Rồi thì, bốn vị Tịnh cư thiên, trong khoảnh khắc như lực sĩ co duỗi cánh tay, biến mất khỏi các cõi trời kia, đến Thích-kiền-sâu trong rừng Ca-duy. Bấy giờ, bốn vị Tịnh cư thiên, sau khi đến nơi, cúi đầu lễ chân Phật, rồi đứng sang một bên. Lúc ấy một vị Tịnh cư thiên ở trước Phật đọc bài kệ tán thán rằng:

Ngày nay đại chúng hội;

Chư Thiên cùng đến dự.

Tất cả đến vì pháp;

Muôn lễ chúng Vô thượng.

Nói xong bài kệ này rồi đứng sang một bên. Một vị Tịnh cư thiên khác lại đọc bài kệ rằng:

Tỳ-kheo thấy ô nhiễm,

Tâm ngay, tự phòng hộ.

Như biển nập các sông;

Bạc trí hộ các căn.

Nói xong bài kệ ấy rồi đứng sang một bên. Một vị Tịnh cư thiên khác lại đọc bài kệ:

Bứt gai, lấp hố ái, ,

San bằng hào vô minh;

Dạo bước trường thanh tịnh

Như voi khéo huấn luyện.

Nói bài kệ này xong, đứng sang một bên. Một Tịnh cư thiên khác đọc bài kệ:

Những ai quy y Phật,

Trọn không đọa đường dữ;

Khi xả bỏ thân người,

Thọ thân trời thanh tịnh.

Sau khi bốn Tịnh cư thiên đọc các bài kệ xong, Phật liền ẩn khả. Họ bèn lễ chân Phật, đi quanh Phật ba vòng, thoát biến mất. Họ đi chưa bao lâu, Phật bảo các Tỳ-kheo:

“Nay chư Thiên đại tập hội. Mười phương các thần diệu thiên đều đến đây lễ viếng Như Lai và Tỳ-kheo Tăng. Nay các Tỳ-kheo, quá khứ các Như Lai, Bạc Chí Chân, Đẳng Chánh Giác cũng có chư Thiên đại tập hội như Ta ngày nay. Đương lai các Như Lai, Chí Chân, Đẳng Chánh Giác, cũng có chư Thiên đại tập hội, như Ta ngày nay.

“Nay các Tỳ-kheo, nay chư Thiên đại tập hội. Mười phương các thần diệu thiên không ai không đến đây lễ viếng Như Lai và Tỳ-kheo Tăng. Ta sẽ nói lên danh hiệu của họ và cũng nói kệ về họ. Tỳ-kheo, nên biết:

Chư Thiên nương hang núi,

Ẩn tàng, trông đáng sợ

Mình khoác áo toàn trắng,

Tinh sạch không vết dơ.

Trời người nghe thế rồi,

Đều quy y Phạm thiên.

Ta nay nói tên họ,

Thứ tự không nhầm lẫn.

Các Thiên chúng nay đến;

Tỳ-kheo, người nên biết,

Trí phàm phu thế gian

Trong trăm, không thấy một.

***Vì sao có thể thấy,
Bảy vạn chúng quý thần?
Nếu thấy mười vạn quý,
Một bên còn không thấy,
Hà hưởng các quý thần
Đầy khắp cả thiên hạ.***

Địa thần dẫn theo bảy ngàn Duyệt-xoa đủ các loại, thảy đều có thần túc, hình mạo, sắc tượng, danh xưng, thảy đều với tâm hoan hỷ đến chỗ chúng Tỳ-kheo trong rừng.

Lúc ấy, có thần Tuyết sơn dẫn theo sáu ngàn quý Duyệt-xoa đủ các loại, thảy đều có thần túc, hình mạo, sắc tượng, danh xưng, thảy đều với tâm hoan hỷ đến chỗ chúng Tỳ-kheo trong rừng.

Có một thần Xá-la dẫn theo ba ngàn quý Duyệt-xoa đủ các loại, thảy đều có thần túc, hình mạo, sắc tượng, danh xưng, thảy đều với tâm hoan hỷ đến chỗ chúng Tỳ-kheo trong rừng.

Một vạn sáu ngàn quý thần Duyệt-xoa đủ các loại này thảy đều có thần túc, hình mạo, sắc tượng, danh xưng, thảy đều với tâm hoan hỷ đến đến chỗ chúng Tỳ-kheo trong rừng.

Lại có thần Tỳ-ba-mật, trú ở Mã quốc, dẫn năm trăm quý, đều có thần túc, oai đức.

Lại có thần Kim-tỳ-la, trú ở núi Tỳ-phú-la, thành Vương xá, dẫn vô số quý thần, cung kính vây quanh.

Lại có, phương Đông, Đề-đâu-lại-tra Thiên vương, thống lãnh các thần Càn-đạp-hòa, có đại oai đức, có chín mươi một 91 người con, tất cả đều có tên là Nhân-đà-la, có đại thần lực.

Phương Nam, Tỳ-lâu-lặc Thiên vương thống lãnh các Long vương, có đại oai đức, có chín mươi một người con, thảy đều có tên là Nhân-đà-la, có đại thần lực.

Phương Tây, Tỳ-lâu-bác-xoa Thiên vương, thống lãnh các quý Cư-bàn-trà, có đại oai đức, có chín mươi một 91 người con, thảy đều tên là Nhân-đà-la, có đại thần lực.

Phương Bắc, Tỳ-sa-môn Thiên vương thống lãnh các quý Duyệt-xoa, có đại oai đức, có chín mươi một 91 người con, thảy đều tên là Nhân-đà-la, có đại thần lực.

Bốn vị Thiên vương hộ trì thế gian này có đại oai đức, mình phát ánh sáng, đi đến rừng Ca-duy.

Bấy giờ, Thế Tôn muốn hàng phục tâm huyễn ngụy hư dối của họ nên kết chú rằng:

“Ma câu lâu la ma câu lâu la , tỳ lâu la tỳ lâu la, chiêm đà na, gia ma thế trí, ca, ni diên đậu, ni diên đậu, ba na lố, ô hô nô nô chủ, đê bà tô mộ, Ma-đâu la, chi đa la tư na, càn đạp ba, na la chủ, xà ni sa, thi ha, vô liên đà la, tỳ ba mật đa la, thọ trần đà la, na lư ni kha, thăng phù lâu, thâu chi bà tích bà”.

Như vậy, các vua Càn-đạp-hòa và La-sát đều có thần túc, hình mạo, sắc tượng, với tâm hoan hỷ đi đến chúng Tỳ-kheo trong khu rừng. Bấy giờ, Thế Tôn lại kết chú:

“A hê, na đà sắt, na đầu, Tỳ-xá-ly, sa ha, đái xoa xà, bà đê, đê đầu lại trá, đế bà sa ha, nhã lỵ da, gia tỳ la, nhiếp ba na già, a đà già ma, thiên đê già, y la bà đà, ma ha na già, tỳ ma na già đa, đà già đà dư, na già la xà, bà ha sa ha, xoa kỳ đê, bà đê la đế, bà đê la đế, tỳ mai đại tích thiểm, tỳ ha tứ, bà nanh, a bà bà tứ, chât đa la, tốc hòa ni na, cầu tứ đa, a bà do, na già la trừ, a tứ, tu bạt la, tát đế nô, a già, phật đà sái, thất laA-nanh, bà da, ưu la đầu bà diên lâu, tổ bàn nậu, phật đầu, xá la nậu, già loại lâu.”.

Rồi Thế Tôn lại kết chú cho A-tu-la:

“KKỳ đà, bạt xà, ha đế, tam vật đê, a tu la, a thất đà, bà diên địa, bà tam bà tứ, y đê a đà, đê bà ma, thiên địa, già lê diệ, ma ha bí ma, a tu la, đà na bí la đà, bệ ma chât đầu lâu, tu chât đế lệ, bà la ha lê, vô di liên na bà, xá lê a tế, bạt lê, phật đa la na, tát bệ, tát lâu da na na mê, tát na mê đế, bà lê, tế như, la da bạt đầu lâu, y ha am bà la mê, tam ma do y, đà na, bạt đà nhã, tỳ khâu na, tam di thế, nê bạt.”.

Rồi Thế Tôn lại kết chú cho chư Thiên:

“A”A phù, đê bà, bệ lê, hê bệ, đê dự, bà do, đa đà nậu bạt lâu nậu bạt lâu ni, thế đế tô di, da xá a đầu, di đa la bà, già la na di bà a lã đê bà, ma thiên thê dữ, đà xà đê xá, già dư, tát bệ, naA-nan đa la bà bạt na, y địa bàn đại, thù địa ban na bàn đại, da xá ti nậu, mộ đà bà na, a hê kiên đại, tỳ khâu na, bà vị đê, bà ni.

“Bệ noa, đê bộ, xá già lỵ, a hê địa dũng mê, na sát đế lệ phú la tức ky đại a đà man đà la bà la, bệ chiêm đại tô, bà ni sao đê bà, a đa, chiêm đà, phú la kiều chi đại, tô lê da tô bà ni sao đê ba,

a đa, tô đề da, phú la kiều đại, ma già đà, bà tô nhân, đồ lô a đầu, thích câu, phú la đại lô.

“Thúc già, già la ma, la na a đại, bệ ma ni bà, ô bà đề kỳ ha, ba la vô ha bệ bà la vi a ni, tát đà ma đa a ha lê, di sa a ni bát thù nậu, thán nô a, lô dư đề xá, a hê bạt sa.

“Xa ma, ma ha xa ma, ma nậu sa ha, ma nậu sơ đa ma, khất đà ba đầu sái a, đa ma nậu đầu sái a hê a la dạ đề bà a đà lê đà da bà tư, ba la ma ha ba la a đa đề bà ma thiên thê da.

“Sai ma đầu suất đà, dạ ma, già sa ni a, ni, lam bệ, lam bà chiết đế, thọ đề na ma y sái, niệm ma la đề, a đà hê ba la niệm di đại.

“A hê đề bà đề bà xà lan đề, a kỳ, thi hu ba, ma a lật trá lô da, ô ma, phù phù ni bà tư viễn giá bà đà mo, a châu đà, a ni thâm đậu đàn da nậu, a đầu a lã, tỳ sa-môn y sái.”.

Đây là sáu mươi chủng loại trời.

Rồi Thế Tôn lại kết chú cho sáu mươi tám vị Bà-la-môn đặc ngữ thông::

“L”a da lê xá da hà hê kiên đại bà ni già tỳ la bạt đầu bệ địa xà nậu a đầu sai mộ tát đề ương kỳ bệ địa mâu ni a đầu bế lê da sai già thi lê sa bà ha nhã nậu a đầu phạm ma đề bà đề na bà bệ địa mâu ni a đầu câu tát lê y ni lô ma xà lã ương kỳ lã dã bàn xà a lâu ô viên đầu, ma ha la dã a câu đề lâu đặc, nậu a đầu lục bế câu tát lê a lâu già lẳng ý già di la đàn hê tội phủ phù dã phúc đô lô lê sái tiên đà bộ a đầu đề na già phủ bà, a di già da la dã đa đà a già độ bà la man đà nậu ca mục la dã a đầu nhân đà la lâu mê ca phù đà lô mộ ma già hê a sắc thương câu ty dư a đầu hê lan nhã già phủ bệ lê vị dư lê đa tha a già độ a hê bà hảo la tử di đô lô đa đà a già độ bà tư phạt ly thủ đà la la dư đa đà a già độ y lê da sai ma ha la dư tiên a bộ đa đà a già độ ban xà bà dư bà lê địa kiều a la dư đa đà a già độ, uất a lan ma ha dư tiện bị bà lê ma lê thâm bà hê đại na ma a bàn địa khổ ma lê la dư a cụ tư lý đà na bà địa a đầu kiều bệ la dư thi y nế di nế ma ha la dư phục bà lâu đa đà a già độ bạt đà bà lý ma ha la dư câu tát lê ma đề thâm thi hán đề chiêm bà lê la dư tu đà la lâu đa tha a già độ a ha nhân đầu lâu a đầu ma la dư dư tô lý dữ tha bệ địa đề bộ a ha bệ lý tứ a đầu hằng a da lâu bà la mục giá da mộ a di nậu a đầu nhất ma da xá phê na bà sai ma la dư hà lê kiên độ dư phê độ bát chi dư

thị số ba na lộ ma tô la dư da tứ đa do hê lan nhã tô bàn na bí
sâu độ trí dạ số la xá ba la bệ đà uất đà bà a bà sái bà ha bà bà
mưu sa ha sa tham phú xa đại xa pháp xà sa lệ la đà na ma ban
chỉ sấu đa la càn đạp bà sa ha bà tát đa đề tô bệ la dư a hê kiên
sấu tỷ khâu tam đi địa bà ni địa bà ni.”.

Bấy giờ, có một ngàn Bà-la-môn đặc ngữ thông cũng được
Như Lai kết chú cho.

Lúc ấy, trong thế giới này, vị Phạm thiên vương đứng đầu
cùng với các Phạm thiên khác, thấy đều có thần thông và có một
Phạm đồng tử tên gọi Đề-xá, có đại thần lực. Lại có Phạm thiên
vương khác trong mười phương đến dự cùng với quyền thuộc vây
quanh.

Lại vượt qua một ngàn thế giới, có Đại phạm vương, thấy các
đại chúng ở tại chỗ Thế Tôn, bèn cũng đến dự với quyền thuộc
vây quanh.

Bấy giờ Ma vương thấy các đại chúng ở tại chỗ Thế Tôn bèn
sinh tâm độc hại, suy nghĩ rằng: “Ta hãy dẫn các quỷ binh đi đến
phá hoại chúng kia, bao vây chúng lại, không để sót một ai. Rồi
thì, Ma vương triệu tập bốn binh chủng, tay vỗ xe, tiếng rền như
sấm dậy. Những ai trông thấy không khỏi kinh sợ. Ma vương
phóng ra gió to mưa lớn, sấm chớp vang rền, hướng đến rừng
Ca-duy, bao vây đại chúng.

Phật nói với các Tỳ-kheo ưa thích chúng hội này rằng:

“Các người nên biết, hôm nay, Ma chúng mang ác tâm đến
đây.”

Nhân đó tụng bài kệ rằng:

Các người hãy kính thuận,

Đứng vững trong Phật pháp;

Hãy diệt Ma chúng này,

Như voi giày đồng hoa.

Chuyên niệm, không buông lung,

Đầy đủ nơi tịnh giới;

Tâm định, tự tư duy,

Khéo hộ trì chí ý.

***Nếu ở trong Chánh pháp
Mà hay không buông lung,
Sẽ vượt cõi già, chết,
Diệt tận các gốc khổ,
Các đê tử nghe rồi,
Hãy càng tinh tấn hơn;
Vượt khỏi mọi thứ dục,
Sợ lòng không lay động.
Chúng này là tối thắng,
Có tiếng tăm, đại trí;
Đệ tử đều dững mãnh,
Được đại chúng kính trọng.***

Bấy giờ, chư Thiên thần, Quỷ, Tiên nhân ngũ thông, thấy đều hội về trong vườn Ca-duy, nhìn thấy việc làm của Ma, quái lạ chưa từng có.

Phật nói pháp này, lúc ấy tám vạn bốn ngàn chư Thiên xa lìa trần cấu, được pháp nhãn thanh tịnh. Chư Thiên, Rồng, Quỷ, Thần, A-tu-la, Ca-lâu-la, Chân-đà-la, Ma-hầu-la-già, Nhân và Phi nhân, sau khi nghe những điều Phật dạy, hoan hỷ phụng hành.